

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty:

1. W ramach zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 31 ust. 1 i art 32 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1), strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie wykazała, że wydatki poniesione przez belgijską agencję płatniczą nie były zgodne z prawem wspólnotowym oraz że u podstaw braku odzyskania pomocy i nieprawidłowości miała leżeć nieprawidłowość lub zaniedbanie, które można przypisać Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) (belgijskiej agencji płatniczej).
2. W ramach zarzutu drugiego, podniesionego tytułem żądania ewentualnego, dotyczącego naruszenie art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005 oraz zasady proporcjonalności, strona skarżąca twierdzi, że kwota wyłączona z finansowania nie odzwierciedla stopnia stwierdzonej niezgodności oraz że Komisja nie uwzględniła szkody finansowej poniesionej przez Unię Europejską.

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2016 r. – Inox Mare/Komisja

(Sprawa T-289/16)

(2016/C 270/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Inox Mare Srl (Rimini, Włochy) (przedstawiciel: R. Holzeisen, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności Final Report OF/2013/0086/B1 THOR (2015) 40189 – 26.11.2015 z uwagi na poważne niezgodności z prawem, którymi jest obciążony;
- w konsekwencji, stwierdzenie nieważności Recommendation for action to be taken following an OLAF investigation THOR (2015) 4257 – 09.12.2015;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona przeciwko zaskarżonym aktom, ponieważ stwierdzono w nich, że przez kilka lat skarżąca uchylała się od zapłaty należności celnych i ceł antydumpingowych. W tym względzie skarżąca przyznaje, że dokonała przywozu znacznych ilości produktów mocujących ze stali nierdzewnej, polegając na prawdziwości zbiorowego potwierdzenia przez filipińskie władze celne rzekomo filipińskiego pochodzenia produktów dostarczanych przez dwie filipińskie spółki, do czasu powzięcia wiadomości o wszczęciu przez Unię Europejską wobec Filipin postępowania dotyczącego obchodzenia środków, na podstawie podejrzenia, że wyżej wspomniane towary były w rzeczywistości towarami pochodzenia tajwańskiego, a zatem po prostu przetransportowanymi z Tajwanu przez Filipiny do Unii Europejskiej.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, o charakterze wstępnym, dotyczący zaskarżalności na mocy art. 263 TFUE aktów objętych skargą

- W tym względzie podnosi się, że zaskarżone akty, pomimo że ich nazwy mogą sugerować coś przeciwnego, są przede wszystkim wiążące dla włoskiego organu celnego i powodują bezpośrednie skutki prawne, które naruszają osobiste i rzeczywiste interesy i prawa skarżącej, zmieniając jej sytuację prawną w odniesieniu do (1) charakteru ceł dotyczących „Zasobów własnych Unii” i wynikających z nich obowiązków państw członkowskich, zobowiązanych jedynie do pobierania ceł, (2) charakteru OLAF jako organu postępowania administracyjnego, który zastępuje Komisję Europejską w dochodzeniach zewnętrznych, (3) roli Komisji Europejskiej jako instytucji mającej funkcję wykonawczą w Unii Europejskiej przy stosowaniu Kodeksu celnego Unii Europejskiej.
- Zanegowanie, w tym kontekście prawnym, bezpośredniej zaskarżalności na mocy art. 263 TFUE aktów OLAF zaskarżonych przez skarżącą oznaczałoby zanegowanie prawa podstawowego skarżącej do skutecznego środka prawnego, a zatem naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 13 EKPC.

2. Zarzut drugi odnoszący się do wad dotyczących zgodności z prawem zaskarżonych aktów

- W tym względzie podnosi się, że Final Report OF/2013/0086/B1 – THOR (2015) 40189 nie zawiera pewnych podstawowych elementów obowiązkowych przewidzianych przez prawodawcę w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, EURATOM) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. ⁽¹⁾, z czego wynika jego całkowita bezprawność i zupełny brak mocy dowodowej.
- Zdaniem skarżącej zaskarżony akt jest obciążony następującymi wadami co do zgodności z prawem: brak wskazówek dotyczących gwarancji procesowych, osób zainteresowanych dochodzeniem, przesłuchania przedstawicieli prawnych skarżącej, wymaganej wstępnej kwalifikacji prawnej, nieuzasadnione i sprzeczne wyłączenie odpowiedzialności właściwych organów, naruszenie przez OLAF obowiązku prowadzenia dochodzenia w sposób obiektywny i bezstronny i zgodnie z zasadą domniemania niewinności, a także błędne wskazania ze względu na brak dochodzenia zawarte w raporcie końcowym.
- Z powodu wszystkich wyżej przedstawionych niezgodności z prawem skierowane do Agencji Ceł i Monopoli Republiki Włoskiej przez Dyрекcję Generalną OLAF zalecenie podjęcia wszystkich niezbędnych środków w celu odzyskania ceł od skarżącej jest całkowicie pozbawione podstawy prawnej i wobec tego jest niezgodne z prawem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. 2013 L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2016 r. – Fruits de Ponet/Komisja

(Sprawa T-290/16)

(2016/C 270/70)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset)

Strona pozwana: Komisja Europejska